

**Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni
Præsertim Augustini, Et Thomæ Aquinatis**

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Externis Regulis Amoris Et Morum, Legibus Utique, ac Præceptis
Virtutum Theologicarum, & Cardinalium, necnon Decalogi & Ecclesiae -
Libros Vndecim Complectens

Henricus, de Sancto Ignatio

Leodii, 1709

Caput XIII. Omnis lex in conscientia obligans, obligat sub culpa veniali, vel
mortali.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73203)

rimùm ignorant) sed vivere secundùm leges, &c.

113 Et propterea sententia Angeli, Navarri, &c. non solum omni destituitur fundamento, sed & Regi, bonoque communi adversatur, & à Doctoribus communiter reprehenditur, teste Sylvio. Navarri quoque sententia, quòd mortaliter non peccent asportatores mercium è regno, non soluto vectigali, nec piscantes in fluminibus vetitis, vel in silvis ligna cadentes, pecorave pascentes contra prohibitionem: hanc (inquam) sententiam Becanus periculosam vocat. Cùmque Lovanii, Præside eximio D. Martino Steyartio, publicis in Theatris defensa fuisset propositio asserens nec peccare, nec ad restitutionem teneri eum, qui de taxa præscripta subtrahit, quantum bonâ fide credit, se supra alios suæ conditionis gravatum iri, si totam taxam solveret: propositionem istam, ad se delatam, Supremum Brabantiae Consiliùm 11. Julii 1693. scandalosam, Majestatisque juribus, Statibus, & publico perniciosam declaravit.

114 Ad sextum respondeo à nonnullis omnia vectigalia nova improbari velut injusta; maximè imposita super rebus ipso usu consumptibilibus, & super esculentis & poculentis. Verùm ipsi non satis attendunt publicam necessitatem, plerùmque adeò urgentem, ut ei sublevandæ nec antiqua vectigalia sufficiant, nec nova, quæ super aliis rebus imponuntur. Ideoque dum ea indistinctè damnant, errandi aniam semidoctis præbent. In nostro præsertim Hispanico Belgio, in quo vectigalium illorum justitiam & necessitatem, nedum usus à multis retrò annis frequentissimè ostendit, sed & unanimesensus omnium Belgii Ordinum (qui pro iis imponendis supplicare solent Regi) quorum (utpote expertorum, compertisque habentium publicas necessitates, earumque causas) unanimes hac de re sensus inconsiderationem arguit contradicentium.

CAPUT XIII.

Omnis lex in conscientia obligans, obligat sub culpa, veniali, vel mortali.

115 **E**st adeò communis assertio Theologorum omnium, ut prorsus singularis sit contraria Recentioris cujusdam opinio disp. 3. de legib. n. 19. dicentis non omnem transgressionem legis aeternæ esse peccatum mortale, vel veniale, Augustinianamque peccati definitionem, dictum, factum, vel concupisum contra legem aeternam, latius patere, quam peccatum mortale, vel veniale, convenireque peccato, nec mortali, nec veniali, quod vocat immediatè à parte rei individuatum sub peccato in genere. Qui etiam Author disput. 6. n. 26. dicit, obligationem in conscientia multum differre ab obligatione sub

culpa, ut patet (inquit) ex Regula Dominicanorum, aliorumque quorundam Religiosorum. Illa enim obligant in conscientia (utpote dictante Regulas illas esse servandas) non verò sub culpa: cùm expriment se non obligare sub culpa.

Sed contra ipsum assertio nostra probatur. 1º. Quia omnis transgressio legis, verè & propriè in conscientia obligantis, est vera & propriè dicta transgressio legis Dei aeternæ, ut constat ex dictis num. 80. Sed omnis vera & propriè dicta transgressio legis Dei aeternæ, est veri nominis peccatum, adeoque culpa (ut constat ex Augustiniana & Ambrosiana peccati definitione) omne autem veri nominis peccatum, vel mortale est, vel veniale. Neque enim à parte rei magis dabile est veri nominis peccatum, nec mortale, nec veniale, quam veri nominis peccatum, nec grave, nec leve. Quod tam impossibile est quàm quantitas à parte rei, nec magna, nec parva.

2º. Quia novum istud & inauditum peccati individuum suus Author definire non potest, nec naturam ipsius explicare. Neque enim bene ipse explicat, dicendo, quòd sit peccatum non privans hominem gratiâ sanctificante, sed specialibus Dei favoribus, gratiisque quibusdam actualibus. Ista namque est definitio, seu explicatio peccati venialis, quam omnes passim Doctores tradunt, nec aliam ipse proferre potest.

3º. Singulares opiniones, contra Theologos omnes, absque cogente fundamento non sunt introducendæ. Id enim sapientum omnium judicio temerarium reputatur, uti ostendimus to. 1. de Deo distinct. 1. q. 1. a. 3. & q. 5. a. 3. Sed opinio quæ ponit peccatum à parte rei nec mortale, nec veniale, singularis est, & contra Theologos omnes (divisionem namque peccati propriè dicti in mortale & veniale, velut adæquatam, Theologi omnes hæctenus receperunt & tradiderunt) nec ullum habet fundamentum cogens. Non enim ex sacris Litteris, non ex sacris Canonibus, non ex Patribus, utpote solam facientibus mentionem peccati mortalis & venialis. Non denique in ratione petita ex supradictis Religiosorum Regulis. Quia Regulæ illæ ad materiam in eis præscriptam, ex se non obligant sub peccato propriè dicto, sed sub pœna dumtaxat, prout expressè declarant. Ex illis ergo solidè probari nequit veri nominis peccatum, quod nec mortale sit, nec veniale. Neque laudatus Author citatâ disp. 3. n. 19. verè dicit transgressioni Regularum illarum per se convenire Augustinianam peccati definitionem: cùm id sit contra expressam Regularum illarum expressionem, & contra id quod ipsemet disput. 6. n. 24. expressè dicit, Regulas illas sub culpa non obligare, sed sub pœna dumtaxat.